

L e s z k o v s z k i Tibor:
De együtt tárgyalták a ++109-el?

S a j t o s János:
Nem, azt nem tárgyaltuk.

L e s z k o v s z k i Tibor:
Más bizottság, aki tárgyalta, de nem kértem véleményt, mert nem látom az irományból, hogy tárgyalta valaki.

T ó t h István:
A 136-os anyaggal kapcsolatban Pétfürdő Városrész Önkormányzó Testülete azt a határozatot hozta, hogy lakosságárányos felosztás történjen, - úgy mint tavaly - és a költséghelyek között az átjárás szabad legyen. Ez volt a határozat. Azért hoztuk már februárban ezt a döntést, mert az idő tavaly is megölte ennek az egész akciónak az érdemi részét, és sajnálatos módon most is csak eddig jutottunk.

T r á n s z k y László:
Személyes sértésnek veszem, mint a Bizottság elnöke a Sajtos úr által elmondottakat. Bizottsági ülésünkre - tanúk rá a hivatal megfelelő dolgozói - meg volt hívva és meg is jelent Inota Városrész Önkormányzó Testülete. Igaz, hogy más anyagot kezdtünk el tárgyalni, mikor megérkeztek, de azt mondták, hogy nem is baj, mert még önekik egyeztetni kell és a bizottság elvonult a Könyvtár szobába. Másfél-két óra múlva, amikor szünetet rendeltünk el a Bizottság részére, akkor megpróbáltam megkeresni az inotai részönkormányzatot. Megtaláltam a Könyvtár szobában őket és kérdeztem, hogy meghozták-e már a véleményüket, a döntésüket. Erre a következőt válaszolták: Még nem. Még nem tudunk megegyezni magunk között, mert eddig ugye megnéztük a feladatokat és a 12 milliós javaslat helyett jelen pillanatban 16 milliónál tartunk és még nem tudunk így dönteni. Kértem arra őket, hogy - mivel két bizottság is megállapodott a felosztásban - próbáljunk döntést hozni. Kértem a részönkormányzatot, hogy ha végre döntés születik, jöjjenek le és beszéljük meg és együttesen döntsünk. A részönkormányzat az ülésünk befejezéséig nem jelentkezett. Aki mást mond, az nem mond igazat. Köszönöm.

S a j t o s János:
A tisztelt Tránszky képviselő úrnak szeretném felhívni a figyelmét. Amikor a 136 milliós üzemeltetési költség felosztásáról volt szó, már a főösszegnek az elosztásánál is - tehát a településrészekre eső részeknél is - itt kellett volna a Városrendezési és Kommunális Bizottságnak és a péti részönkormányzatnak közös döntést hozni. Ezt mulasztották el, erre a megosztásra nem hívtak meg bennünket. Csak tájékoztattak, hogy Inotára ez a rész esik, ezt osszuk el. Mi azzal nem értünk egyet, hogy a péti részönkormányzat és a Kommunális Bizottság elosztotta és Inotának azt mondta, ennyit kapunk. Mi ebben a vitában nem voltunk jelen és ezért nem tudjuk elfogadni. Köszönöm szépen.

L e s z k o v s z k i Tibor:
Kérdése kinek van?

M o l n á r László:

Nekem van az inotai részönkormányzathoz. Miért nem felel meg nekik ez a leosztási módozat?

S a j t o s János:

Azért nem, mert mi is egy részönkormányzat vagyunk és szerettünk volna ebben a vitában részt venni. Ezért nem felel meg. Azért sem, mert mi feladatarányosan szeretttük volna ezt a leosztást. Nem úgy, hogy létszám szerint kiszámítjuk: nektek ennyi jár.

M o l n á r László:

Akkor hadd kérdezzem meg: két-három éve nem volt feladat Inotán?

S a j t o s János:

Két-három éve is volt feladat, csak akkor más volt a pénzeknek az elbírálása. Mert akkor rendelkezett vele a Közüzemi Vállalat és akkor megcsinálta az azon területre eső munkákat.

D e á k Istvänné:

Nekem csak annyi lett volna a kérdésem: mi indokolja az elosztás létszámarányosságát és mi nem indokolja azt, hogy feladatarányosan történjen ennek a pénznek a felosztása.

T ó t h István:

Alapvetően kétfajta módon lehet ezt a pénzt felosztani: feladatarányosan illetve létszámarányosan. Remélem, mindenki tudja, hogy feladatarányosan legalább 500 millió Ft-ot lehetne szétosztani és még valószínű, így is lenne feladat, ami nem lenne elvégezve.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Pontosítok. A feladat az volt, hogy a 133.600.00 Ft városüzemeltetési pénzt osszátok szét. A kérdés erre irányult, hogy miért nem feladatarányosan lett szétosztva.

T ó t h István:

A kérdést próbálok megválaszolni.

L e s z k o v s z k i Tibor:

De ne 500-ból indulj ki.

T ó t h István:

Akkora feladattömeg van, hogy ezt a feladattömeget nem hogy ennyi pénzből, de sokkal nagyobb pénzből sem lehet elvégezni. Mindenki megpróbál rangsorolni és mindenki ragaszkodik a rangsorhoz és megint nem lehet elosztani a 133 milliót. Feladatarányosan képtelenség, csak életveszély, balesetveszély, hatósági feladatok és hogy csinósítjuk a várost - ilyen körökben lehet elosztani. Az életveszély, balesetveszély, hatósági feladatokat ha leosszuk, - utána már nincs mit osztani. Tehát itt valamennyire annak a lehetőségét, amit Pétfürdő Városrész Önkormányzó Testülete nagy nehézségek árán kiharcolt, hogy a helyi választópolgároknak valamilyen beleszólásuk legyen abba, hogy mi történjen bizonyos kis pénzösszegekből, apró javítások, apró városüzemeltetési témák megoldására, - ezen az egy módon lehet elérni. Semmilyen más módon, nem hogy

igazságosan, de megközelítőleg igazságosan sem lehet elosztani. Az, hogy Inota 16 millióval látja megoldani a problémáit, - Pét 130 millióval sem látja megoldani. Abból indulunk ki, hogy mennyi feladat maradt el évek alatt. Itt egy önmegtartóztatásról van szó és valamilyen osztószám lehet valamilyen normális lehetőség, ami nagyjából a területnagyságot is lefedi. Tehát ez volt a fő vezérelv, ebbe tavaly megegyeztünk. Lehet mindent újrakezdeni, de az eredménye ugyan az lesz mint tavaly: nem tudtunk érdemben rendelkezni és nem történt semmi.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Kinek van még kérdése? Én azért még szeretném megkérdezni, hogy - mind a péti részönkormányzat, mind a Városrendezési és Kommunális Bizottság - el tudja-e nekem azt hinni, hogy van egy városi útkataszter, amibe vannak ilyen tételek, hogy "belterületi bitumenes út", belterületi pormentesített út", "belterületi murvás- és földút". Innentől adódik a kérdésem, hogy amikor a tervezés folyt, részleteiben vitatta a Városrendezési és Kommunális Bizottság, hogy ezeknek a karbantartására, kátyúzására mennyi pénz van, akkor ezt elfogadtátok. Innentől kezdve egyenként nézem, hogy hány négyzetméter és milyen park van, amit karban kell tartani, vagy hány négyzetméterenként és milyen minőségű út van, akkor mi a létszámarányos ebből? Ha tehát a feladatra tervezünk pénzt és le van osztva, akkor az odáig feladatra jó, amikor meg szétosztom, akkor meg létszámarányos. Megjegyzem: nekem teljesen mindegy, hogy kerül szétosztásra, csak megy a pénzzel való gazdálkodás.

F a l u s s y Sándor:

Tulajdonképpen a vita már teljesen helytelen és az inotai részönkormányzat állásfoglalása a dolgot teljesen kizárja: ők most nem fognak tudni itt összejönni és újra ülést tartani, ahol megváltoztathatják a határozatukat. Viszont a rendelet szerint az egyetértés szükséges a felosztáshoz, ezért tulajdonképpen a vita innentől teljesen meddő. Azonban hadd tegyek egy megjegyzést. Az SZMSZ szerint: "a részönkormányzatok egyetértése szükséges", - egy hosszú felsorolás közül: "városüzemeltetés, -működtetés költségeinek felosztásához". Ha folytathattam volna, azt mondtam volna, hogy nem láttam a törvényességi felülvizsgálati ellenjegyzést a lap elején senki részéről. A határozat ezt tükrözi is. Kifejezetten városrészek közötti felosztásról van szó. Az SZMSZ-szel ellentétes lenne, ha Inota nemleges véleménye mellett döntene a Testület. Vissza lehet menni oda, hogy a hatásköri rendeletnél iszonyatos nagy vita volt, hogy milyen hatásköröket kapjanak meg a részönkormányzatok. Agyrémnek tartom és újfent elmodom, hogy városüzemeltetési költségeket csak feladatarányosan lehet szétosztani. Nincs értelme, hogy mi itt létszámarányosan osszunk fel városüzemeltetési költségeket. Az üzemeltetés azt jelenti, hogy "működtetem, üzemeltetem, fenntartom", arra pedig aszerint kell a pénz, ahogy az megkívánja. Én ezt már sokszor elmondtam tavaly és most köszön vissza az, hogy nem tudnak megegyezni az érdekelt felek. Meggondolandónak tartom, hogy fenntartható-e ez a fajta egyetértési jog. Tehát akkor még egyszer megkérdezem a jegyző urat és az érdekelteket, - mivel nincs rajta a törvényességi

felülvizsgálatnak a jelzése - a határozat akkor hogy is kapcsolódik az érvényes rendeleteinkhez?

L e s z k o v s z k i Tibor:

Addig szeretném elmondani a kialakulató gyakorlatot. Amikor gazdálkodunk, a Testületnek a jóváhagyó határozata után ez a keret áll rendelkezésre városrészenként a városüzemeltetési feladatok ellátására. A Pénzügyi Bizottság 10%-a azon alapszik, ha például novemberben probléma merül fel, akkor is legyen pénz, legyen egy biztonsági tartalékalap, hogy ha bárhol, bármikor, bármilyen probléma van, az megoldható legyen még december 31-én is.

T ó t h István:

A városrészi önkormányzó testületnek is van annyi felelősségük, hogy ha ezt a lehetőséget rendeletben megkapták, akkor ezzel előbb vagy utóbb jól fognak tudni élni. Ennek a lehetőségnek két aspektusa van: egyrészt az az ellenőrizetlen pénzfelhasználás, ami városüzemeltetés címén - főleg a peremkerületekben - időnként történt, tulajdonképpen a Közüemi Vállalat elköltötte a pénzt, ez megváltozott. Természetesen Pétfürdő Városrész Önkormányzó Testülete rendelkezik éves tervvel ennek a pénznek a felosztásáról és ennek alapján készíti a havi terveit. Én nyugodt lélekkel kijelentem, hogy ehhez megvan a kellő felelősség. Másrészt a választópolgároknak illetve a rendeletekben, törvényekben előírt feladatoknak próbálunk egyszerre megfelelni. A feladatmeghatározás az rendben van, mi meg tudjuk mondani, hogy a parkban mit kell csinálni és mennyiért. Tavaly az egész szétfolyt - idén talán olyan mederbe jut a dolog, ahol valóban számonkérhető módon, az állampolgárok előtt elszámolható módon, a képviselői felelősséget felvállaló módon lehet azt mondani, hogy "ami a háza előtt történik, az ennyibe kerül". Hogy mi a feladatmeghatározás? Ezen nem egy napot, heteket lehet vitatkozni. Van-e a városnak normális katasztere arról, hogy milyen parkja van, mennyi stb. - erről megint heteket lehet vitatkozni. Mi tervben határozzuk meg a feladatokat. Mi pontosan tudjuk, Pétfürdőn mennyi park van, ez hány négyzetméter - és mi mondjuk meg, hányszor kell egy évben lekaszálni. Ezért mi vállaljuk a felelősséget. Szemben azzal, ami ezelőtt éveken át történt, hogy a parkot a Közüemi Vállalat gondozta, a lakosság meg állandóan reklamált. Én álljak ki a polgár elé és válaszoljam meg, hogy miért nem tartják rendben a parkot? Én most már ezek után ki tudok állni és elmondom: ennyi pénzünk volt, abból ennyit csináltunk. Akinek nem tetszik, az fizessen be még adót a városnak. De én ezt eddig nem tudtam felvállalni, de most már felvállalom. Ez az óriási különbség aközött a két módszer között, ami eddig volt és ami most van. Ahhoz, hogy a három feladatmeghatározó hogy tud megegyezni: tavaly együttes ülésen valóban megegyeztünk, - talán ezt a nem jó szót használva - hogy létszamarányos felosztás. Akkor átrágtuk ezt a kérdést, talán elég mélyen ahhoz, hogy mit lehetne ez helyett kitalálni. Nem volt senkinek épkezláb javaslata arra, hogy milyen módszer szerint határozzuk meg városrészenként a pénz felosztását. A feladatarányos felosztáshoz a feladatokat kellene újra átrágni, megvizsgálni. - Ez szakmai képtelenség. Az élet maga hozza a problémákat, a megoldás megszületik és talán idén ki tudjuk

majd jelenteni, mennyi feladat volt, ez valóságosan mennyi pénzbe került és mi az az összeg, ami valóságosan kell a városüzemeltetésre ahhoz, hogy csak a hatósági és az elvárható szintű városüzemeltetést meg lehessen oldani.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Ma nem lesz döntés az egyetértés hiánya miatt. De egyben szeretném ha döntés lenne. A következő osztzkodáskor a két részönkormányzat és a bizottság tudja, hogy legyen egy - a Gazdasági Bizottság által javasolt - 10%-os tartalékösszeg, és 90% felosztásáról egyezzenek meg.

M o l n á r László:

Elég gyorsan változik a polgármester úr jogi értelmezése. Az előbb is mást válaszolt a kérdésre és most megint. Gyakorlatilag Falussy úr kérdésére is mást mondtál és most is, az idő meg megy. Nem a mostani, a városüzemeltetésre fordítandó idő.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Egy pillanat. Kérem jegyző úr, felolvasni szíveskedjen az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket. Nekem, mint a törvényesség helyőre - ott, amit Falussy úr mondott - értelmezést adtam.

Dr. Fekete Antal János:

Tisztelt Elnök Úr, tisztelt Képviselő-testület! A következő problémát látom: a Képviselő-testület a költségvetésben egy összegben határozta meg az erre a célra fordítandó keret összegét. Ennek a keretnek a felosztásáról van szó településrészekenként. Amit Falussy úr mondott, nem tudom másképp értelmezni. Itt ellentétes vélemény alakult ki a polgármester úr és én között, amikor az mondja a 22/95 (VII. 3.) önkormányzati rendelet, hogy egyetértés szükséges a városrészi önkormányzó testületeknek a városüzemeltetési és -működtetési költségek felosztásához. Tehát a költségvetési rendeletben egy összeg van, ennek az összegnek a felosztásához a részönkormányzatok egyetértése szükséges. Jelen esetben ez az egyetértés Inota részéről hiányzik.

M o l n á r László:

Tisztelt Képviselő-testület! Három részre bontanám, amit mondani szeretnék. Először arra a részre szeretnék visszatérni, amit most a jegyző úr felolvasott, amit óriási küzdelem árán sikerült elérni, a Képviselő-testület egyes tagjai sovíniszta módon meg akartak akadályozni. Nem kerültek be a felújítások, beruházások lakosságárányos része. Voltak olyanok, hogy bevételarányos - de azt minden józan eszű ember elvetette, mert akkor azt hiszem, nem sok maradna az I. kerületnek, hogy ha ez így történt volna. A másik dolog: a polgármester úr mondta, hogy a Gazdasági Bizottságnál elhangzott ez a 10%, én most is állíthatom, le lett vonva a hőeltakarítás a péti 28 millióból, mert azzal már majd mi nem rendelkezünk és 2 millió Ft-ot talomba tettünk azért, hogy a polgármester úr tudjon Péten vagy esetleg a városban is ehhez a pénzhez nyúlni. A harmadik dolog pedig az, hogy a feladatokat kell felosztani és azt kell megvalósítani és a pénzt így kell elosztani. Én úgy emlékszem rá, hogy ez nem egészen így történt, hanem kőkemény kézi vezérléssel a Közüzemi Vállalat jóindulatával

vagy nem jóindulatával történt ezeknek a munkáknak az elvégzése vagy nem történt meg. Én tudom azt, hogy kik meg miért akarnak sziklát gördíteni ez elé, de kérem, hogy most már ha egyszer valaki megszavazta annak idején, akkor most ne kerüljön szembe önmagával és ne próbáljon olyan érveket felhozni...

L e s z k o v s z k i Tibor:

Tisztelettel megvonom a szót. Napirendről leveszem az anyagot. Senki nem mondta azt, hogy nem kíván dönteni, csak azt, hogy most nem lehet dönteni, azért mert a két részönkormányzat és a Városrendezési és Kommunális Bizottság a Testület által átruházott joggal nem tudott élni, nem tudott egyetértésre jutni. Az inotai részönkormányzattal nem egyezett meg a másik részönkormányzat és a Bizottság, ezért élt az egyet nem értés jogával. Levettem a napirendről - dönteni nem dönthetünk. Kérem az ismételt egyeztetések lefolytatását és konszenzusos megállapodás végeredményeként visszahozni az anyagot. Addig a Testület nincs döntési helyzetben, majd ha a három fél közös nevezőre jutott, azt mondja mindhárom, hogy "egyetértésemmel". A két részönkormányzat által javasolt munkát mindaddig megrendelem. Egyért viszont nem vállalom a felelősséget: a belső arányok eltolódásáért. Kérem ezt elfogadni. A 133.600.000 Ft határáig lehet várost üzemeltetni.

F a l u s s y Sándor:

A Városrendezési és Kommunális Bizottságnak véleményezési és javaslattevési joga sincs, de azt megteheti, hogy egyeztet. De egyébként a két részönkormányzatnak kell megegyezni, közös döntést hozni, de nincs egyetértési joga a Városrendezési és Kommunális Bizottságnak ebben az ügyben. Érdemes megjegyezni, hogy egyeztet, dolgozik rajta, viszi az ügyet, de az egyetértés nélkül nyugodtan be lehet terjeszteni az ügyet a két részönkormányzatnak. Tehát nem kell úgy beterjeszteni, hogy mindhárom egyetértsen, elég, ha kettő.

7.) Lejárt határidejű képviselő-testületi határozatok
--

(109.)

L e s z k o v s z k i Tibor:

++109. Kinek van kérdése?

M o l n á r László:

Akkor ez most hogy került ide? Most ez egy másik téma.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Tisztelt Molnár úr! Ma reggel 8.53 óra körül a nyilvános ülés napirendjére javaslatot téve - olvasok egy mondatot vissza - a 136. sorszámú anyag tárgyalását együtt javaslom a Városrendezési és Kommunális Bizottság ++109. számon benyújtott jelentésével. A Testület így fogadta el, azért hoztam ide. Kinek van kérdése? A felújítási céltartalékban mennyi pénz van?

Fürjes Lászlóné:

9 millió Ft, 2 millió a Jó Szerencsét Művelődési Háza, 7 millió pedig a Thuri György Gimnáziumra.

T r á n s z k y László:

Javaslom a 154-es tájékoztatóval kapcsolatos napirendi ponttal együtt tárgyalni, mert ez most már így nem lehet külön kezelni. Bocsánat, a 143-assal.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Én csak azt tudom tárgyaltatni, amit a Testület felvett napirendi pontnak.

T r á n s z k y László:

De rajta van.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Surányi képviselőtársam, mi van rajta?

S u r á n y i Pál:

Rajta van.

M o l n á r László:

Azért kérdeztem, hogy ez miért ezzel van.

T r á n s z k y László:

A kettőt nem lehet külön tárgyalni.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Kedves Tránszky László! Hadd kérdezzem már meg, én a 143-as előterjesztést már letettem, én ehhez semmi mást be nem fogadtam, ki nem osztottam. Ilyen alapon bárki bármit hozzátehet. Módosítok a sorrenden: nem azt hozom ide, hanem a ++109-et kéretik betenni a 143. mellé és majd ott tárgyalju. 139-es.

V á m o s i Tibor:

Mi van a 109-essel és a +109-essel?

M o l n á r László:

Hát az egy más napirendi pont.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Hátulról visszafelé számolva az ötödik napirendi pont, a zárt ülést nem számolva, akkor a nyilvános ülés utolsó előtti napirendi pontja.

(Tránszky László kiment, a létszám 18 fő)

8.) A Városi Kórház-Rendelőintézet kérelme

(139.)

L e s z k o v s z k i Tibor:

Az Egészségügyi, Szociális és Lakásügyi Bizottság állásfoglalását kérem.

Dr. Szabó Gyula:

Az Egészségügyi Bizottság 7 igen szavazattal javasolja elfogadásra.

Bátor Antal:

Előterjesztői módosítás: A határozati javaslatba ne kerüljön bele: "Az átutalást követő 8 banki napon belül a Közüzeti Vállalat felé **4.921.114 Ft-ot** átutal az intézmény". A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság 8 igen szavazattal a Képviselő-testületnek javasolja elfogadásra.

Leszkovszki Tibor:

A "ne"-t nem mondtam hozzá. Épp azért kérem beletenni előterjesztőként, hogy az átutalt összegből 4.921.114 Ft odaérjen a Közüzeti Vállalathoz a kintlevőségek csökkentésére.

Bátor Antal:

Elnézést. Akkor: "kerüljön bele".

Leszkovszki Tibor:

Kérdés, vélemény, észrevétel?

Fazekas István:

Tisztelt Képviselő-testület! Ugyanúgy szembesülünk a problémával, mint tavaly is. Egy-két észrevételt szeretnék tenni, de előtte le kívánom szögezni, hogy ezen észrevételek mellett is ezt elfogadásra javaslom, csak vannak aggályaim. Ezek a következők: örömteli az a dolog, hogy a kórház ki tudta fizetni a dolgozóknak a 13. havi fizetést, a minimális béremelést is végrehajtotta és végeredményben ezért került abba a helyzetbe, hogy bizonyos más kötelezettségeit nem tudta teljesíteni. Az előterjesztésben is szerepel, hogy ez már akkora összegekre rúgott, hogy a kórház létét fenyegeti. Ezzel kapcsolatban az én aggályom az, hogy megérne egy misét a kórház gazdasági működésének a felülvizsgálata - bár nem mi finanszírozzuk a működését hanem az OEP - de azért mint tulajdonosok, fenntartók most már második éve vagyunk abban a helyzetben, hogy nem jut pénz sajnos a fejlesztésre és féltő, ha mindig csak a működésre tudunk pénzt biztosítani, akkor előbb-utóbb a másik oldal miatt fog a kórház működésképtelenné válni. Én ezért kérném tisztelt képviselőtársaimat - most ebben a helyzetben nem tudunk mást tenni -, hogy támogassák és fogadják el ezt a kérelmet, utaljuk át ezt a pénzt a kórháznak. De azért jó lenne egy olyan koncepció kidolgozása, amely esetleg fejlesztési dolgokat is lehetővé tesz, ha ilyen dolgokra sor kerül. Én úgy gondolom, e a kórház működését nagy mértékben befolyásolja. Köszönöm szépen.

Molnár László:

Én azt hiszem, Fazekas képviselőtársam rosszul emlékszik, van fejlesztésre is a kórháznak berakva a költségvetésbe. Másrészt mindenki tisztában van azzal, hogy a kórház létéért-nem létéért ment a küzdelem, hogy bele kell nyúlnia az önkormányzatnak a zsebébe, mert azt is sejtettük, hogy az OEP által utalt pénz nem nagyon lesz elegendő ahhoz, hogy a kórház saját erőből - a finanszírozójától kapott pénzből - talpon tudjon maradni. Úgy gondolom, hogy a támogatást meg kell adni, reméljük, hogy jobb idők is jönnek és a